

Υπόθεση T-521/93

Atlanta AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας

«Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες —
Καθεστώς εισαγωγής — Αγωγή αποζημίωσης»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 11ης Δεκεμ-
βρίου 1996 ..... II - 1710

Περίληψη της απόφασης

1. Διαδικασία — Προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης — Ισχυρισμός στη-
ριζόμενος σε στοιχεία που ανέκλυψαν κατά τη διάρκεια της δίκης — Επικύρωση με από-
φαση του Δικαστηρίου του κύρους πράξεως των κοινοτικών οργάνων — Δεν συνιστά νέο
στοιχείο
(Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρο 42 § 1· Κανονισμός Διαδικασίας του
Πρωτοδικείου, άρθρο 48 § 2)
2. Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Καθεστώς εισαγωγής —
Δασμολογική ποσόστωση — Θέσπιση και κατανομή — Αρχές της απαγορεύσεως των
διακρίσεων, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του δικαιώματος ελεύ-
θερης ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας και των δικαιωμάτων άμυνας — Παρα-
βίαση — Δεν υφίσταται — Κατάχρηση εξουσίας — Δεν υφίσταται — Θεμελίωση της εξω-
συμβατικής ευθύνης της Κοινότητας — Δεν υφίσταται
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 215, εδ. 2· κανονισμός 404/93 του Συμβουλίου)

1. Τόσο από το άρθρο 42, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όσο και από το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου επικυρώνουσα το κύρος πράξεως των κοινοτικών οργάνων δεν μπορεί να θεωρηθεί στοιχείο που να δικαιολογεί προβολή νέου ισχυρισμού, δεδομένου ότι υπέρ των πράξεων των κοινοτικών οργάνων υφίσταται εν πάση περιπτώσει τεκμήριο νομιμότητας και μια απόφαση με τέτοιο περιεχόμενο απλώς επιβεβαιώνει μια νομική κατάσταση την οποία ο ενάγων γνώριζε κατά τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής του.

2. Το καθεστώς του εμπορίου με τις τρίτες χώρες, στα πλαίσια της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της μπανάνας που θέσπισε ο κανονισμός 404/93, ειδικότερα δε η δασμολογική ποσόστωση που προβλέπεται για τις εισαγωγές και η κατανομή της, δεν συνιστά ούτε παραβίαση των κοινοτικών αρχών του κοινοτικού δικαίου ούτε κατάχρηση εξουσίας, συνεπώς δε, δεν πάσχει από έλλειψη νομιμότητας ικανή να θεμελιώσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας έναντι των επιχειρηματιών των οποίων η δραστηριότητα συνίσταται στην εισαγωγή μπανανών τρίτων χωρών εντός της Κοινότητας.

Όσον αφορά, συγκεκριμένα, την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, ο κανονισμός δεν είχε σκοπό να θεσπίσει πανομοιότυπη μεταχείριση για διαφορετικές κατηγορίες επιχειρηματιών μεταξύ

των οποίων πραγματοποιήθηκε η κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως, η δε διαφορετική μεταχείριση των κατηγοριών αυτών φαινόταν να είναι σύμφυτη προς τον σκοπό της ενοποιήσεως των μέχρι τότε στεγανών αγορών και της διασφάλισης της διοχετεύσεως της κοινοτικής παραγωγής και της παραδοσιακής παραγωγής ACP.

Όσον αφορά την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ένας επιχειρηματίας δεν μπορεί να επικαλεστεί κεκτημένο δικαίωμα ή, έστω, δικαιολογημένη εμπιστοσύνη για τη διατήρηση μιας υφισταμένης καταστάσεως η οποία μπορεί να μεταβληθεί με αποφάσεις των κοινοτικών οργάνων στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν. Περαιτέρω, ελλείψει συγκεκριμένων διαβεβαιώσεων παρασχεθεισών από τη διοίκηση, ουδείς μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της εν λόγω αρχής.

Όσον αφορά το θεμελιώδες δικαίωμα ελεύθερης ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας, η προσβολή που υπέστησαν οι εμπορεύσιμοι παραδοσιακώς μπανάνες τρίτων χωρών ανταποκρίνεται σε σκοπούς γενικού κοινοτικού συμφέροντος και δεν θίγει αυτή ταύτη την ουσία του εν λόγω δικαιώματος.

Όσον αφορά τα δικαιώματα άμυνας στα πλαίσια διαδικασίας εκδόσεως κοινοτικής πράξεως βασιζομένης σε άρθρο της Συνθήκης, οι μόνες υποχρεώσεις διαβουλεύσεως που υπέχει ο κοινοτικός νομοθέτης είναι εκείνες που επιβάλλει το σχετικό άρθρο, το δε δικαίωμα ακρόασης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας που αφορά ορισμένο πρόσωπο δεν

μπορεί να μεταφερθεί στο πλαίσιο μιας νομοθετικής διαδικασίας η οποία καταλήγει στη λήψη μέτρων γενικής ισχύος.

Τέλος, όσον αφορά ενδεχόμενη κατάχρηση εξουσίας, δεν φαίνεται ο κανονισμός να επιδιώκει την πραγματοποίηση άλλων σκοπών από εκείνους που εξαγγέλλει, δεδομένου ότι μια αναπτυξιακή πολιτική υπέρ των κρατών ΑΚΕ, όπως

εκείνη που θέτει σε εφαρμογή ο κανονισμός, συνάδει απόλυτα προς τους σκοπούς της κοινής γεωργικής πολιτικής και ότι, επιπλέον, στα πλαίσια της εφαρμογής εσωτερικών πολιτικών, ιδίως στον τομέα της γεωργίας, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να αγνοούν τις διεθνείς δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα βάσει της Συμβάσεως του Λομέ.